

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לג עמוד ב

- א] משקה הבלוע בזג הענב, האם הוא "מיפקד פקיד" או "מיבלע בליעי", ומה נפקא מינה ?
- ב] לרב חסדא, באיזה אופן "טמא מת שסחט ענבים כביצה מכוונת טהורים" ?
- ג] לר' יוחנן, מדוע זר שאכל תרומת תותים טמאים בשוגג פטור מלשלם, והרי יכול הכהן לדורכם פחות מכביצה ?
- ד] האם מותר לכהן להדליק בפת או שמן של תרומה טמאה, ומדוע ?
- ה] האם מותר לכהן להשהות גרעיני חטה של תרומה טמאה עבור הסקה ?

- א] הדין: לר' יוחנן, מיפקד פקיד ואינו מחובר לפרין, וכשנטמא הענב לא נטמא המשקה עמו. לרב חסדא, מיבלע בליעי, וכשנטמא הענב נטמא עמו המשקה שבתוכו.
נפקא מינה: לר' יוחנן, הסוחט ענבים טמאים פחות מכביצה, היין כשר לנסכים.
שכל שלא יצא המשקה מן הזג, אינו נחשב משקה ואינו ראוי להיטמא. ולכשסוחטו והמשקה נוגע בזג, אין בענב שיעור כביצה לטמאו.
- מעיקר הדין מותר לסחוט אף כביצה, כיון שמיד כשסוחט נחסר מן השיעור. אך חכמים גזרו שמא יסחט יותר מכביצה.
- הגם שהזג כשלעצמו אין כביצה אלא בצירוף המשקים, והם אינם טמאים. לגבי השיעור לטמא אחרים מצטרפים המשקים, כיון שהם טפלים לו.
- ב] סחט ענבים שלא הוכשרו לקבל טמאה. וכשסחטם ונתכשרו, נתמעט שיעורם מכביצה. ולא נגע הסוחט במשקה, ודרכן בפשוטי כלי עץ ובכך לא נטמא המשקה בנגיעת הכלי.
- ג] חכמים אסרו לסוחטם שמא יבוא לידי תקלה, שיאכלם בשעה שדורכם.
- ד] מותר, ובלבד שאין חשש לתקלה שיאכל מהם בינתיים. לכן יזרוק את הפת בין העצים כדי שתימאס, ומדליק את השמן בכלי מאוס.
- ה] רב הונא: אסור מחשש תקלה, לפי שאינם נמאסים כשזורקם לבין העצים. ר' יוחנן: מותר אם נשלקו והושלכו לבין העצים שימאסו, שבכך אין חשש תקלה.